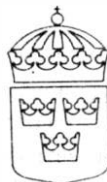

Motion till riksdagen

1988/89:Jo732

av Ivar Franzén och Rolf Kenneryd (båda c)

Miljöeffekterna av Ringhals kärnkraftverks utsläpp av klor

Mot.
1988/89
Jo732

I mer än tio år har Ringhals kärnkraftverk varit i drift. Det innebär vissa utsläpp av radioaktivitet, men som vid väl fungerande drift sannolikt inte har någon större påverkan på omgivningen.

Mindre uppmärksammade är de stora mängderna kylvatten: 175 m³ per sek vid full drift. Detta betyder att Ringhals använder mer kylvatten än den sammanlagda vattenmängd som tillförs Kattegatt från Nissan, Åtran, Viskan och Rolsån. Kylvattnet värms upp 6-10 grader av spillvärmens från Ringhalsverket. Spillvärmens utgör två tredjedelar av den energi som produceras i Ringhals och är mer energi än all elvärme i Sverige.

För att döda alger, plankton, havstulpaner, musslor m m som annars skulle sätta igen kylsystemet används årligen ca 20 000 ton 15-procentig natriumhypoklorit. Vid kontakter med ansvariga vid Ringhalsverket sommaren 1988 så försäkrade man kategoriskt att allt klor i natriumhypokloriten omvandlades till natriumklorid (koksalt). Det var helt uteslutet att det skulle bildas organiska klorföreningar. Det var helt fel att göra några som helst jämförelser med skogsindustrins kloranvändning.

Tillverkaren av natriumhypokloriten var inte lika kategorisk. Deras kemister tillstod att det inte gick att utesluta att det bildades organiska klorföreningar, men sannolikt i mycket små mängder och att det sannolikt saknade praktisk betydelse. Detta var sommaren 1988.

Vid dioxinkonferensen i Umeå hösten 1988 konstaterades att all klorering innebär risk för att det bildas dioxiner. och man diskuterade t o m risken för att klorering av dricksvatten kan ge upphov till dioxinbildning i dricksvatten. Efter dioxinkonferensen i Umeå blev de ansvariga vid Ringhalsverket betydligt försiktigare i sina uttalanden.

Men först när Hallands centerdistrikt i ett brev till naturvårdsverkets generaldirektör Valfrid Paulsson efterlyser hur naturvårdsverket avser att agera och vilka resurser som kommer att sättas in för att klarlägga hur mycket dioxiner som bildas i samband med kloreringen av kylvattnet vid Ringhals förklarar ansvariga vid Ringhals att prover skall tas och en omfattande utredning sätts igång för att kartlägga eventuell förekomst av dioxiner.

Naturvårdsverket besvarade Hallands centerdistrikts brev i november 1988 och redovisar ett undersökningsprogram för Barsebäcks kärnkraftverk. Enligt uppgift har Barsebäcksverket – på grund av andra vattenförhållanden – aldrig använt natriumhypoklorit för rening av kylvattnet. Vid förnyade kontakter med naturvårdsverket försäkras att provtagning pågår även vid Ringhals kärnkraftverk, men att provtagning m m i huvudsak utförs av

personalen vid Ringhalsverket. Naturvårdsverket saknar resurser att utföra provtagningen i egen regi.

Mot. 1988/89
Jo732

Det måste – med tanke på miljösituationen i Kattegatt – vara av största vikt att så snabbt som möjligt få klarlagt hur mycket dioxiner och andra organiska klorföreningar det bildas i Ringhals kylvatten och att nödvändiga resurser ställs till förfogande för detta. Det måste vara av intresse även för Vattenfall att detta sker i t ex naturvårdsverkets regi så att opartiskheten inte kan ifrågasättas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen begär att regeringen vidtar nödvändiga åtgärder för att snabbt och säkert klarlägga miljöeffekterna av klorutsläppen från Ringhals kärnkraftverk.

Stockholm den 18 januari 1989

Ivar Franzén (c)

Rolf Kenneryd (c)